

Thi-Văn
Chủ đề: Mẹ
Tác giả: Nguyễn-Huy Hùng

NGÀY HIỀN MẪU

*(Mother's Day theo tục lệ Hoa Kỳ quy định là ngày Chúa Nhật thứ 2 của tháng 5.
Riêng tặng những ai đang còn Mẹ)*

Tháng Năm, phượng nở ve ca,
Quây quần con cháu tặng hoa Mẹ Hiền.
Trong nhà Mẹ chính là Tiên,
Nghĩa tình đâu thể dùng tiền chuốc mua.

Từ trong bụng Mẹ ta ra,
Nhập vòng thế tục chan hòa nhiều nhường.
Mẹ lo dưỡng dục quý thương,
Đêm ngày bảo vệ khỏi vương lụy trần.

Cung ta hơn cả bản thân,
Nhường cơm xẻ áo chẳng cần đấng đo.
Mẹ như sông rộng biển hồ,
Tình thương man mác trải vô tận cùng.

Đời người có thủy có chung,
Mẹ già, nhẫn nại phục tùng dưỡng nuôi.
Đến khi cưỡi hạc về trời,
Đền ơn bằng tiếp giúp người kém may.
Tu thân tích đức đêm ngày,
Đắp xây quả phúc cao dày vô biên.
Bao dung trọng nghĩa hơn tiền,
Bền tâm gieo cấy thiện duyên đạo trời.
Cõi Trên thanh thản Mẹ vui,
Cháu Con hiếu thảo sống đời vị tha.

*Corona, Nam California, Hoa Kỳ,
Mother's Day, Sunday, May 10, 2015
KHIẾT CHÂU NGUYỄN-HUY HÙNG*

MẸ TÔI

(Đôi vần tưởng nhớ Mẹ, nhân ngày Mother's Day)

Mẹ là bóng mát cạnh bên Cha,
Tận tụy nuôi con giữ nếp nhà.
Hiếu Nghĩa Tín Trung luôn giữ gốc,
Danh thơm Hiền Mẫu khéo tề gia.

Mẹ là bóng mát cạnh bên Cha,
Hiền hậu đoan trang nét thật thà.
Thời thế vượng suy không biến đổi,
Gương trong Hiền Nội gốc Nho gia.

Mẹ là bóng mát cạnh bên Cha,
Kiên nhẫn dạy con nối nghiệp nhà.
Dũng cảm dân thân vì đất nước,
Rạng danh Hiền Nữ Việt Nam ta.

Mẹ là bóng mát cạnh bên Cha,
Chia sẻ tình thương đến mọi nhà.
Để lại trong con gương sáng quý,
Ngàn năm hình Mẹ chẳng phai nhòa.

*Corona, Nam California, Hoa Kỳ,
Mother's Day, Sunday, May 10, 2015
KHIẾT CHÂU NGUYỄN-HUY HÙNG.*

TẶNG MÁ BÀ YÊU QUÝ CỦA TÔI

Bên nhau Sáu Sáu năm vui buồn,
Duyên nợ Trời cho được chín Con.

Bĩ cực, cùng chia cơn khổ lụy,
Vượng thời, chung hưởng khúc hân hoan.
Bể dâu biến đổi, tình không đổi,
Thế sự xoay vần, nghĩa chẳng hoen.
Phước Tổ chan hòa gương chí hiếu,
Lộc Trời ban thưởng sánh bằng non.

*Corona, Nam California, Hoa Kỳ,
Mother's Day, Sunday, May 10, 2015
KHIẾT CHÂU NGUYỄN-HUY HÙNG.*

Mừng đón Noel 2012 và năm mới 2013 Quý Ty, các Con về Hemet, quận Riverside Nam California để thăm và chúc Bố Mẹ vui hưởng tuổi Thượng Thọ (Bố 84, Mẹ 80). Năm nay 2015 Bố 86, Mẹ 82.

Mother's Day

To: daihocvankhoasg DaiHocVanKhoaSG@yahoo.com

Ngày Của Mẹ đã được thế giới công nhận từ năm 1914.

Lịch Sử Ngày Của Mẹ - The Mother's Day

Cách đây hàng chục thế kỷ, người ta đã thờ Mẹ của các vị Thần. Chẳng hạn, cổ Hy Lạp có thờ Rhea, mẹ của vị các Thần. Cổ La Mã thờ Cybele, vị nữ thần của tạo vật. Ngày lễ kéo dài ba ngày từ 15/3 đến 18/3. Tuy nhiên ngày lễ đó không mang ý nghĩa giống với ý nghĩa như Ngày Của Mẹ hiện nay. Chỉ có ngày “Mothering Sunday” (Ngày Mẹ Sanh) hay “Mid-Lent-Sunday”, cử hành vào ngày Chủ Nhật thứ tư ở Anh Quốc là có ý nghĩa khá tương tự như Ngày Của Mẹ hiện nay.

Ở Hoa Kỳ, hàng năm cứ đến ngày Chủ Nhật của tuần lễ thứ nhì trong Tháng Năm, toàn quốc cử hành lễ Ngày Của Mẹ - Mother’s Day để vinh danh Đời Làm Mẹ (Motherhood), một cuộc đời biểu hiện của lòng hy sinh và tận tụy suốt đời người mẹ cho con. Thi sĩ Hoa Kỳ Edgar Allan Poe (1809-1849) viết cho mẹ ông bốn câu thơ như sau:

To My Mother

*Because I feel that in the Heavens above
The angles whispering to one another
Can find among their burning terms of love
None so devotional as that of Mother*

Dịch là:

Kính Mẹ

*Con đang cảm thấy Cõi Trên
Thiên thần thầm kiếm dâng lên nhiều từ
Yêu nào nồng cháy vô tư
Suốt đời tận tụy bằng từ Mẹ đây*

(Hải Bằng. HDB)

Ai đã đứng ra đấu tranh cho ngày Của Mẹ được công nhận?

Câu chuyện về một vị hiền mẫu sắp tóm trình đây không phải là một huyền thoại. Bà ta tên là Ann Reeves Jarvis sinh năm 1833 và mất năm 1905, thọ 72 tuổi. Bà Jarvis lúc 12 tuổi theo cha định cư tại West Virginia. Cha bà là Linh Mục Josiah W. Reeves.

Năm 17 tuổi, bà lập gia đình với ông Granville E. Jarvis và họ có với nhau 11 người con, nhưng chỉ còn sống được 4 cháu. Có lẽ nỗi đau khổ quá lớn lao vì mất mát 7 người con khiến bà quyết tâm lặn xả vào công tác từ thiện xã hội nhằm giúp nâng cao điều kiện vệ sinh lúc đó còn quá thấp kém đã khiến cho số tử vong ở trẻ thơ tăng rất cao.

Tới 26 tuổi, bà bắt đầu kêu gọi tất cả các bà mẹ ở Webster, Philippi, Pruntytown, Fetterman, và Grafton hội tại các nhà thờ địa phương để tổ chức thành những câu lạc bộ lấy tên là Mothers Day Work Clubs (Câu Lạc Bộ Nhật Hành của Các Bà Mẹ). Bà kêu gọi anh của bà là Bác Sĩ James Edmund Reeves và BS Amos Payne ở Pruntytown làm cố vấn và thuyết trình viên cho các câu lạc bộ của bà. Câu Lạc Bộ hướng dẫn các bà mẹ cách chăm sóc những gia đình mắc bệnh lao phổi; cung cấp thuốc men cho người nghèo, và sửa cho trẻ em đã được khám bệnh.

Năm 1961, e rằng Cuộc Nội Chiến Mỹ Châu (1861-1865) bùng nổ sẽ làm tê liệt các hoạt động của Câu Lạc Bộ Nhật Hành, bà Jarvis kêu gọi một cuộc họp khẩn cấp để các hội viên cùng thỏa thuận rằng dù chính kiến là Nam hay Bắc, họ vẫn duy trì tình hữu nghị (friendship) và thiện chí (good will) với nhau trong và sau cuộc chiến.

Khi bệnh sốt thương hàn (typhoid fever) và bệnh đậu mùa (measles) lan tràn trong quân lính, bà Jarvis và các Câu Lạc Bộ của bà được kêu gọi giúp đỡ, bà trả lời: “Quý vị sẽ có sự giúp đỡ.... Các hội viên chúng tôi sẽ không có sự đối xử sai trái nào. Chúng tôi bao gồm cả sắc phục Xanh (Bắc) và sắc phục Xám (Nam).” Do đó, các Câu Lạc Bộ Nhật Hành đã nhận được những tưởng lục cao quý nhất của cả hai phe Nam và Bắc.

Sau Cuộc Nội Chiến Hoa Kỳ (1861–1865) để làm nhẹ những nỗi va chạm hậu chiến, một lần nữa, bà Jarvis lại được chính quyền kêu gọi giúp đỡ. Bà tập họp những hội viên tại Tòa Án Pruntytown, và đặt kế hoạch tổ chức Ngày “Mothers Friendship Day” tức Ngày Hữu Nghị Của Các Bà Mẹ tại Pruntytown có mời tất cả binh sĩ Quân Phục Xám hay Xanh và gia đình tới dự.

Một khối lượng người rất lớn đã tới tham dự. Khi chương trình bắt đầu, bà Jarvis xuất hiện trong y phục xám với một bà khác trong y phục xanh. Hai em bé gái trong tuổi mười cùng với ban nhạc trỗi lên kêu gọi mọi người tập họp. Bà Jarvis trình bày mục đích của Ngày Hữu Nghị Các Bà Mẹ và yêu cầu ban nhạc hướng dẫn tất cả cùng ca bài “Way Down South in Dixies” (bài dân ca nhạc Jaz rất được ưa chuộng thời đó). Bà mặc y phục Xanh (tượng trưng Miền Bắc) kể đó yêu cầu ban nhạc hướng dẫn bà và khán giả hát bản quốc ca “The Star-Spangled Banner”. Tiếp đó là tiếng hoan hô và tiếng cười. Hai em bé gái cầm tay của bà Jarvis và của bà y phục Xanh yêu cầu họ bắt tay và ôm hôn nhau. Rồi hai bà kêu gọi mọi người cùng làm như vậy trong khi ban nhạc chơi bản “Should Auld Acquaintance Be Forgot” – Xin Hãy Quên Đi Chuyện Ngày Xưa Ngày Xưa - được lược dịch như sau:

*Ngày xưa quên đi hãy nên, ngày xưa, hãy cùng đồng lòng quên hết
Hãy nên quên đi ngày xưa để tâm trí mình hoàn toàn thanh thoi
Có nên quên đi ngày xưa? Ngày xưa có nên đồng lòng quên hết?
Hãy nên quên đi ngày xưa hàm bao nỗi buồn ngày xưa, ngày xưa.*

Bài này đã được biết tới tại nước ta từ trước 1945 với bài ca có tên là “Au Revoir” tức là “**Tạm Biệt**” thường được các em hướng đạo hát. Lời của bài “**Tạm Biệt**” ngày trước không còn nhớ trọn vẹn. Bây giờ xin đặt lời mới như sau:

*Giờ đây anh em chúng ta cùng nhau giã từ, lòng càng lưu luyến
Nắm tay ta hãy cùng nhau hòa ca hát bài tạm biệt từ đây
Trước khi chia tay rời xa, cầm tay chúc nhau mọi điều như ý
Chúc nhau gia quyến bình an và mong có ngày lại được gặp nhau.*

Vào lúc bài “Xin Hãy Quên Đi Chuyện Ngày Xưa Ngày Xưa” kết thúc, hầu như mọi người đều khóc và bắt tay nhau.

Ngoài công việc với Câu Lạc Bộ Nhật Hành, bà Jarvis còn hoạt động tích cực cho nhà thờ. Trong hơn một phần tư thế kỷ, bà dạy các trẻ em học và đã nhìn thấy chúng trưởng thành và lại tiếp tục đem các con của họ đến lớp học của bà. Bà không những là một giáo chức ngoại hạng mà còn là diễn giả tài ba. Nhiều lần bà giảng thuyết trong các nhà thờ có thính giả rất đông về các đề tài như “Giá Trị của Văn Học là Nguồn Gốc của Văn Hóa và Tinh Hoa” (The Value of Literature as a Source of Culture and Refinement), “Sự Quan Trọng của Những Trung Tâm Giải Trí có Giám Sát cho Học Trò Nam và Nữ” (Importance of Supervised Recreational Centres for Boys and Girls), và “Những Bà Mẹ Vĩ Đại của Kinh Thánh” (The Great Mothers of The Bible).

Bà Jarvis qua đời vào ngày 9 Tháng 5, 1905, thọ 72 tuổi, và được chôn cất tại West Laurel Hill Cemetery ở Philadelphia. Vào ngày bà an nghỉ, chuông của Andrews Methodist Episcopal Church ở Grafton đổ 72 hồi để tưởng niệm bà.

Năm 1907, vào ngày giỗ mẹ lần thứ nhì, cô con gái của bà Jarvis là Anna Jarvis thuyết phục nhà thờ của mẹ cô cử hành Ngày Của Mẹ vào Chủ Nhật thứ nhì của Tháng Năm và cô khởi sự vận động cho Ngày Của Mẹ được nhìn nhận trên toàn quốc. Sáu năm sau, năm 1914, Tổng Thống Woodrow Wilson tuyên bố Chủ Nhật thứ nhì trong Tháng Năm là Ngày Của Mẹ trên toàn nước Mỹ.

Ngày nay, trên thế giới nhiều nước nhìn nhận ngày Của Mẹ như Anh, Pháp, Thụy Điển, Đan Mạch, Ấn Độ, Trung Hoa, và Mexico, ngày lễ kéo dài tới hai ngày. Hoa biểu tượng cho Ngày Của Mẹ là hoa cẩm chướng (carnation): cẩm chướng màu hồng dành cho người nếu mẹ còn sống; cẩm chướng màu trắng dành cho người con nếu mẹ đã qua đời. Nhiều người Việt hải ngoại ngày nay cũng ăn mừng Ngày Của Mẹ. Con cái mua quà tặng Mẹ và đưa mẹ đi ăn tiệm.

Từ Mẹ Phát Sinh Từ Đâu

Khởi đầu cũng mẫu tự “mờ” (M) tạo nên

Công đức của bà Jarvis thật xứng đáng được ca ngợi. Nỗ lực của con gái của bà tranh đấu cho Ngày Của Mẹ được toàn quốc nhìn nhận là một nỗ lực đầy ý nghĩa. Lòng thương con thể hiện tình thương của Thượng Đế đối với con người. Bởi vậy từ “mẹ” rất là thiêng liêng tạo một cảm giác hạnh phúc kỳ diệu nơi con người được xưng là “mẹ” và nơi con người cất tiếng gọi “mẹ”. Song, từ “Mẹ” thiêng liêng ấy đã phát sinh từ đâu? Xin quý độc giả nghe bài thơ sau đây diễn tả một ý niệm về từ “Mẹ”:

Một ngày kia...

Trời, đất đã hoàn thành

Muôn cỏ cây

Hoa lá lộng trời xanh...

Đại dương mênh mông

Bình nguyên hiền hòa

Mẹ sinh ra...

Từ những ý niệm thặng hoa

Mẹ sinh ra...

Hiện thân của Lộng Lẫy, Bao La

Mẹ sinh ra

Của tận tụy, hiền từ

Mẹ sinh ra

Thiên thân mở hoan ca

Mẹ sinh con

Sứ mạng của Trời ban

Mẹ sinh con

Bích ngọc ý thiên đàng

Và cũng từ những bụi đục trần gian...

Con lớn lên trong tiếng ru của mẹ

Trong vòng tay che chở của cha

Con vươn lên trong sóng gió của đời

Con có thể quên

Con quên tất cả

Nhưng không thể

Không nhớ mãi những lời...

Mẹ ru con ả ời ơi...

Mẹ đã yêu con suốt cuộc đời

Con thương, con nhớ mãi, Mẹ ơi!

Bà Mẹ Việt đầu tiên trong lịch sử Việt là ai?

Lịch sử nhân loại bắt nguồn từ những truyền thuyết. Truyền thuyết thường chứa những huyền thoại có tính triết lý. Người Nhật tự cho mình là con cháu của Thái Dương Thần Nữ. Người Mẹ của giống nòi Việt là Mẹ Âu Cơ xuất phát từ triết thuyết của Vòng Thái Cực âm dương giải thích sự xuất hiện của giống nòi Lạc Hồng: Mẹ thuộc dòng Tiên tên là Âu Cơ và Cha thuộc dòng Rồng tên là Lạc Long Quân. Tiên là biểu tượng của Vẻ Đẹp tuyệt trần, Nhân Ái vô cùng, và Dịu Hiền hết sức. Rồng là biểu tượng của Uy Dũng vô song, Tự Do vô hạn, và Sáng Tạo không ngừng.

Mẹ Việt Âu Cơ sinh được 100 con trai. Một nửa theo cha xuống biển. Một nửa theo mẹ lên núi. Cả hai cùng hẹn ước với nhau rằng: hễ khi nào có nguy cơ thì báo cho nhau biết để cứu ứng. Từ đó nảy nở dòng giống gọi là Bách Việt.

Từ thời đại các Vua Hùng dựng nước cách đây trên 4000 năm, có không biết bao nhiêu bà mẹ Việt đã sản sinh những vị hào kiệt, anh hùng, liệt nữ như Hai Bà Trưng, Bà Triệu, Ngô Quyền, Lý Thường Kiệt, Trần Quốc Tuấn, Lê Lợi, Nguyễn Huệ, Bùi Thị Xuân, Đoàn Thị Điểm, Bà Tú Xương, Nguyễn Thị Giang, Nguyễn Thị Bắc, Công Chúa Huyền Trân, v.v.

Thừa hưởng những đặc điểm “Tiên” của Mẹ Âu Cơ, nói chung lớn các bà mẹ Việt có nét đẹp, tính hiền, và tình yêu rất thánh thiện không thể tả hết được. Tuy nhiên, tâm phải có tu tập, thì sự thánh thiện mới sáng tỏ. Người mẹ mang nặng, đẻ đau, tận tụy chăm sóc con từ lúc mới lọt lòng và lo lắng cho con cho tới khi nhắm mắt. Xã hội có những nhân vật tài giỏi phần lớn cũng là nhờ có các bà mẹ hiền. Những ai có hạnh phúc sống bên mẹ hay đã làm mẹ sẽ thấy nhạc sĩ Y Vân nói về một số những công lao của mẹ qua bài “Lòng Mẹ” thật là tuyệt vời như sau đây:

Lòng Mẹ

*Lòng Mẹ bao la như biển Thái Bình dạt dào
Tình mẹ tha thiết như dòng suối hiền ngọt ngào
Lời ru êm ái như đồng lúa chiều rì rào
Tiếng ru bên thềm trăng tà soi bóng mẹ yêu*

Lòng mẹ thương con như vàng trăng tròn mùa thu
Tình mẹ âu yếm như làn gió đùa mặt hồ
Lời ru man mác êm như sáo diều dật dờ
Nắng mưa sớm chiều vui cùng tiếng hát trẻ thơ

Thương con thao thức bao đêm trường
Con đã yên giấc, mẹ hiền vui sướng xiết bao
Thương con khuya sớm bao tháng ngày
Lặn lội gieo neo, nuôi con đến ngày lớn khôn

Dù cho mưa gió không quản tháng ngày mẹ hiền
Một sương, hai nắng cho bạc mái đầu buồn phiền
Ngày đêm sớm tối vui cùng con nhỏ một niềm
Tiếng ru êm đềm, mẹ hiền năm tháng triền miên

Một lòng nuôi nấng vỗ về những ngày còn thơ
Một tình thương mến như là tiếng đàn, lời ca
Ngày đêm, sớm, tối, khuyaên nhủ bao lời mẫn mà
Khắc ghi bên lòng con trẻ muôn bước đường xa

Thương con mẹ hát câu êm đềm
Ru lòng thơ ấu, quản gì khi thức trắng đêm
Bao năm nước mắt như suối nguồn
Chảy vào tim con, mái tóc trót đành đẫm sương

Dù cho ai vắng trên đường sớm chiều về đâu
Dù khi mưa gió tháng ngày trong đời bể dâu
Dù cho phai nắng nhưng lòng thương chẳng lạt mà
Vẫn mong quay về vui vầy dưới bóng mẹ yêu

(Y Vân)

Hình ảnh của các bà mẹ Việt hôm nay thế nào?

Hình ảnh của các bà mẹ Việt hôm nay, không còn là “một nắng hai sương”, không còn là “áo rách sờn vai”, và có lẽ cũng không còn có “những tiếng ru êm đềm” nữa. Người mẹ hôm nay văn minh hơn, đời sống vật chất đầy đủ hơn nhiều, nhưng ít có đủ thì giờ để chăm chút cho con, do đó tình cảm giữa mẹ con cũng không còn đậm đà như thuở trước tuy lòng thương con vẫn không hề phai giảm. Chính điều này làm cho lòng nhiều người mẹ kém an vui. Đây là một trong những hình ảnh của các bà mẹ thời nay trong bài:

“Người Mẹ Hôm Nay”

Mẹ dậy khi con còn ngủ say
Trăng đêm chênh chếch có ai hay?
Mẹ thầm sửa soạn: khi con dậy
Có sẵn cơm ngon đủ suốt ngày

Rồi mẹ rời nhà trời chưa sáng
Đường xa, xe phóng lướt như bay
Sương đêm đọng giọt mờ khung kiếng?
Mẹ tưởng lệ nhòa, mắt mẹ cay

Bao năm quên sống nuôi con dại
Cho được nên người không kém ai
Muốn con đầy đủ, con ăn học
Đời con là đời mẹ nói dài

Thôi hãy ngủ ngoan và mộng đẹp
Ước đời con sự học đi lên
Làm tia sáng rọi đường cho mẹ
Mát lòng nghe người nói con hiền

Nhưng do đâu, các bà mẹ Việt có được tấm lòng tận tụy cho con như vậy?

Có hai nguyên do căn bản. Trước hết là do từ ý Trời dành cho người nữ thiên chức làm mẹ: Trời đã gài đặt trong tâm hồn người nữ tấm lòng thương yêu tuyệt đối dành cho con còn hơn cả cho chồng nữa. Hầu như không có một người nữ nào không cảm thấy tràn ngập hạnh phúc khi thấy mình trở thành người mẹ. Thật vậy:

Con ra đời từ Nguồn Yêu của mẹ
Con chào đời nói Mạch Sống của cha
Nụ hôn đầu, cha nhẹ hôn trán bé
Vòng tay bông, khéo mắt mẹ long lanh
Phút thiêng liêng: Sự Sống đã hoàn thành
Con tiếp nối cuộc tồn sinh bất diệt

(Hải Bằng. HDB)

Kề đến là do từ ý của con người: người mẹ phải tu tâm và thực hành những giá trị đạo đức làm người đặt trên nền tảng của chữ Thiện như thương người (ấy là Nhân), biết ơn (ấy là Nghĩa), tôn trọng (ấy là Lễ), biết phân biệt phải trái (ấy là Trí), và giữ lời hứa (ấy là Tín). Đó chính là ý nghĩa của câu:

*Thiện căn ở tại lòng ta
Chữ tâm kia mới bằng ba chữ tài*

(Nguyễn Du: Kiều)

Các bà mẹ Việt đều ít nhiều thấm nhuần lễ Phúc Họa của Đạo Trời, đạo của người Việt từ ngàn xưa:

*Sự rằng phúc họa Đạo Trời
Cội nguồn cũng ở lòng người mà ra*

(Nguyễn Du: Kiều, câu 2655- 56)

Thêm vào là đạo tu thân của Không Giáo và đạo tu tâm của Phật Giáo nên lòng thương con hết sức thâm sâu. Bà mẹ nào cũng sẵn sàng hy sinh hết mình cho sự sống của con như trường hợp của bà Nguyễn Thị Nga ở Tân An Hội, Củ Chi, sau 1975: bà ta đã, trong 8 năm liền, lên thành phố Sài Gòn bán máu mỗi tháng 2 lần để có tiền mua thuốc cho con và tất nhiên chính bà ta cuối cùng cũng ngã bệnh. Nhưng ước muốn chung của các bà mẹ vẫn là con cái được đến trường học cho có tương lai sán lạn hơn bởi vì các bà mẹ nhận chân rằng “để của lại cho con không bằng để lại chữ nghĩa.” Ở Việt Nam hiện nay, số học sinh bỏ học ngày một gia tăng gấp bội khiến rất nhiều bà mẹ hết sức đau lòng.

Quan niệm của người xưa đối xử với mẹ như thế nào?

Mạnh Tử (Trung Hoa) viết: *Người con có hiếu thờ cha mẹ: lúc ở thì tôn kính rất mực; khi nuôi thì vui vẻ hết mực; khi bệnh thì lo lắng hết mực; khi mệt thì xót thương hết mực; khi tế thì nghiêm trang hết mực. Cho nên không yêu cha mẹ mà yêu người ngoài là trái đức; không kính cha mẹ mà kính người ngoài là trái lễ.*

Thiên Khúc Lễ có viết: *Hễ làm con thì khi đi phải cho cha mẹ biết; lúc về phải cho cha mẹ hay; chơi phải có chỗ; tập phải có nghiệp; nói năng chớ bảo mình già.*

Khổng Tử nói: *Tuổi của cha mẹ không thể không biết. Biết để mà mừng; biết để còn lo.*

Tăng Tử nói: *Cha mẹ yêu thì mừng mà không quên ơn; cha mẹ ghét thì buồn mà không oán; cha mẹ có sai trái thì can mà không làm phật ý.*

Thái Công nói: *Mình hiếu với cha mẹ, con mình sẽ hiếu với mình. Còn mình không hiếu, hỏi sao con hiếu được? Hiếu thuận lại sinh con hiếu thuận; ngỗ nghịch lại sinh con ngỗ nghịch. Chẳng tin, hãy xem nước mái nhà: giọt trước nhỏ sao, giọt sau nhỏ vậy.*

Ca dao: *Có nuôi con mới biết lòng cha mẹ.*

to all the beloved mothers

mencius wrote: *a pious child toward the parents: when living together, respect them to the utmost, when supporting them, be pleasant to the utmost, when they are ill, provide care to the utmost, when they are fatigued, have concern for them to the utmost, when venerate them (at the altar, when they are dead), be serious to the utmost. hence, loving strangers but not your parents is a bad virtue, respecting strangers but not your parents is wrong.*

confucius said: *a child should let your parents know when you go out, or back home, let them know where you go for your pleasures, when learning, should have aim to a career, when talking, never say you're old (have a better knowledge?)*

confucius said: *you should know your parents' ages, it'll give you pleasure also give you omen (of their needs)*

tsengzu said: *if you are loved by your parents, enjoy it, and don't forget their goodness, if hated, be sorry, not hate back, if they are wrong, dissuade them but not make them discontent*

tsaicong said: *be pious to your parents, your children will do the same to you. if you aren't, how do you expect your children will? be pious, you'll give birth to pious children, be impious, you'll have impious ones. don't think so? look at the gutter drops, how is the previous drop is the next one*

proverb: *only when you have your own children, then you'll know how your parents' feelings*

Nguồn: Internet eMail by Nguyễn-Huy Hùng chuyển

*Đăng ngày Thứ Ba, May 8, 2018
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/DD, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*